

בש"פ 9079/17 - מדינת ישראל נגד ניר בנימין, שמעון טובול

בבית המשפט העליון

בש"פ 9079/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. ניר בנימין
2. שמעון טובול

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: ח' בכסלו התשע"ח (26.11.2017)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיבים: עו"ד אשר אוחיון

החלטה

לפניי בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שבגדרה מבוקשת הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים.

כתב האישום מייחס למשיבים ולנאשם נוסף עבירות מרמה רחבות היקף; סחיטה באיומים של מתלוננים; הדחת עד לעדות שקר; והלבנת הון.

עמוד 1

השתלשלות העניינים הצריכה לעניין מפורטת בהחלטה קודמת שניתנה על ידי השופט ד' מינץ בבש"פ 6694/17 מדינת ישראל נ' בנימין (3.9.2017), שתשמש כנקודת מוצא לבחינת המשך מעצרו של המשיבים.

יוזכר - בין היתר - כי המשיבים הפרו את תנאי חלופת המעצר שבה היו נתונים בכך שביצעו במהלך תקופה זו עבירות נוספות, שבגינן הורשעו בדין ונשאו בעונש מאסר. על רקע כל האמור לעיל, קבע בית משפט, בין היתר בשים לב לשלבים המתקדמים שבהם מצוי ההליך העיקרי ובהתחשב בהיעדר האפשרות ליתן אמון במשיבים נוכח מעשי העבר, כי הכף נוטה לטובת האינטרס הציבורי, ולהמשך מעצרו של המשיבים.

בשלב הנוכחי נשלמה פרשת התביעה ונקבעו מועדים לפרשת ההגנה. אכן אין מדובר במועדים קרובים אולם ניכר מפרוטוקול הדיון כי הדבר נובע, בין היתר, לא רק מאילוצי יומנו של בית המשפט אלא גם מאילוצי הסנגוריה שלא יכולה להופיע 3 מתוך 5 ימים בשבוע.

בא כוח המשיבים ביקש להורות על מעצר המשיבים בפיקוח אלקטרוני, אולם בנקודת הזמן הנוכחית, בהינתן הכרעתו של בית משפט זה בהחלטה הקודמת לעניין היעדר יכולת ליתן אמון במשיבים, לא שוכנעתי כי שונתה נקודת האיזון באופן המאפשר מתן אמון בהם ואת מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים מיום 6.12.2017 נוספים או עד מתן פסק דין בת"פ 44041-11-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בכסלו התשע"ח (26.11.2017).

שופט
